

گامرود و گارودا

(مات / اژدها) و (اسیمرخ / ققنوس)

نمادهای افسانه‌ای، بافی‌ها و سامه‌ها

تألیف:

یوسف کریمی

سرشناسه	: کریمی، یوسف ۱۳۴۹ -
عنوان و نام پدیدآور	: کامبود (مات/اژدها) و قارودا (سیمرغ/ فونیکس)/ تألیف یوسف کریمی.
مشخصات نشر	: شیراز: قشقای، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	: ۱۲۸ص: مصور، نقشه.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۲۸-۶۷-۹
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: کتابنامه:ص: ۱۵۲-۱۵۵.
موضوع	: علائم و نمادها -- تاریخ
موضوع	: Signs and symbols -- History
موضوع	: علائم و نمادها -- ایران -- تاریخ
موضوع	: Signs and symbols -- History -- Iran
موضوع	: علائم و نمادها -- جنبه‌های مذهبی
موضوع	: Signs and symbols -- Religious aspects
بندی -نگر	: P۹۹
رده بندی - ریی	: ۳۰۲/۲
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۲۸-۶۷-۹

کامبود (مات/اژدها) و قارودا (سیمرغ/ فونیکس)

تألیف: یوسف کریمی

ناشر: انتشارات قشقای

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۹

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۵۲۸-۶۷-۹ □ تیراژ: ۱۰۰۰

صفحه آرا: مریم رعیتی □ طرح جلد: مهسا عمادی

چاپ و صحافی: پورسهراب

قیمت: ۳۵۰۰۰ تومان

مرکز نشر: شیراز، خیابان پیروزی، انتشارات قشقای، تلفن: ۰۷۱۳۲۲۴۵۴۰۱

مرکز پخش: انتشارات تخت جمشید - انتشارات نگارستان ادب، تلفن: ۰۷۱۳۲۲۲۶۲۷۰

Web Site: www.parsnashr.ir

E-mail: nashershiraz@yahoo.com

فهرست مطالب

مقدمه.....	۵
فصل اول: طوفان بزرگ و آغاز بیات نوین بشری.....	۳۱
الف) طوفان بزرگ و رهایی حضرت نوح و خاندانش.....	۳۲
ب) فرزندان نوح و تقسیم جهان بین آنها.....	۳۶
ج) نسل اعراب.....	۴۰
فصل دوم: نمادها در میان اقوام مختلف.....	۴۷
الف) نماد و سمبل.....	۴۷
ب) سامی‌ها و نماد افسانه‌ای یعنی قارودا (سیمرغ).....	۵۳
ج) یافعی‌ها و نماد افسانه‌ای کامبود (مار یا همان اژدها).....	۷۵
۱. نشان مار (اژدها).....	۸۳
۲. امپراطوری ماد و مار.....	۸۴
۳. ایراک (بین‌النهرین) و مار (اژدها).....	۸۸
۴. امپراطوری آچایمان و مار.....	۸۹

۹۱	۵. امپراطوری ساسانی و اژدها (اوچومقال).....
۹۳	۶. تمدن شرق یافیزی و مار.....
۹۴	۷. مار و جایگاه آن در میان قوم بنی اسرائیل.....
۹۹	۸. اژدهای کاس بعد از اسلام (شیر).....
۱۰۸	۹. کامبود (اژدها) در میان سامی ها.....
۱۱۴	۱۰. مار (اژدها) در اسلام.....
۱۱۹	نتیجه.....
۱۲۴	منابع.....

مقدمه

تاریخ آینه تمام نمای فرهنگ، تمدن یک ملت، مبین نقشه راه آن و نهایتاً راز بقای تمدن و بهروزی آن ملت می‌باشد. با درک این موضوع سامی‌ها (هند، اروپای نوین و عرب‌ها) هر زمان توانسته‌اند بعد از غلبه بر ملت‌های کم‌توان‌تر (چه در عهد اسکندر مقدونی، چه در عهد آشوکای خونخوار هندی و چه در عهد عمرین خطاب و متعاقباً خلفای ظالم بنی‌امیه و بنی‌عباس) آثار و کتاب‌های آن را مورد تاخت و تاز و تخریب قرار داده‌اند. در

آشوکا در زبان‌های هندی به معنای بی‌غم می‌باشد. آشوکا وارثی از نسل سلسله چاندرا گوپتا (مائوریان یا همان موریان) بود که به آشوکای خونخوار معروف بود. با تسخیر ایران توسط یونانیان و به هم ریختن اوضاع سیاسی - اجتماعی آن، آشوکا شرایط را مساعد یافته و با گذشتن از رود ایران (سند) به بخش‌های جنوب شرقی کشورمان حمله و آن را دستخوش تاراج و قتل عام نمود. آشوکا وسعت قلمرو متصرفی خود افزوده و سلطنتی پهناور تشکیل داد که تا سواحل خلیج بنگال گسترده شد. افغانستان، بلوچستان و تمامی هند کنونی به جز قسمت‌هایی از جنوب، یعنی تا سرزمین تامیل جزو قلمرو وی محسوب می‌شد. شهر ماکی (مکی که امروزه به شهر سوخته معروف است) توسط او تسخیر شده و بعد از تاراج و قتل عام به آتش کشیده شد. او مدتی با همان حال و هوای پدر بزرگش ستمگرانه، اما خوب سلطنت کرد. او زندان بزرگی داشت که به حداکثر ممکن زندانیان در آن آزار می‌شدند و به آن دوزخ آشوکا گفته می‌شد. گفته شده است که شدت خونریزی، آلام و مصائبی که نتیجه‌ی فتوحات وی در میان ملل مغلوب بود، او را نادم و آشفته ساخته و وجدانش تحت تعالیم معلمین بودایی متأثر گردید. بعدها به طریقت بودا گروید و آزار و اذیت حیوانات را منع نمود. او اولین کسی است که برای حیوانات بیمارستان ساخت؛ آشوکا اولین فرمانروای سامی (هندی) بود که مرز جادویی (رود ایران یا همان ایندوس) را گذشته و وارد قلمرو کشور عزیزمان گردید. لازم به ذکر است که اولین امپراطوری در هند با حکومت شاهنشاهی موریان بین سال‌های ۳۲۶ تا ۲۰۰ پیش از میلاد شکل گرفت و آشوکای خونخوار سومین شاه این سلسله می‌باشد.

طی این تاخت و تازها سه بار توانسته‌اند با شکست حکومت‌های ملی کاس‌ها (پارس‌ها، ترک‌ها، کردها، ارمنه، یهودیان و...)، قلمرو آن را اشغال نمایند. بزرگترین اشغال سرزمین کاسیا (همان خاورمیانه که قلمرو باستانی یافسی‌های کاس از جمله ماده‌ها، هخامنش‌ها، اشکانیان، ساسانیان و...) در زمان اسکندر مقدونی، آشوکای خونخوار هندی و در آخر توسط اعراب تازه مسلمان به وقوع پیوسته است. در طی این اشغال‌ها اولین و بزرگترین اقدام اشغالگران هند و اروپایی اجرای پروژه تهاجم فرهنگی گسترده با به آتش کشیدن و تخریب آرامگاه‌ها و کتیبه‌های این مرز و بوم بوده است؛ چرا که سنگ زیربنای تهاجم فرهنگی سوزاندن سانسنامه (کتاب‌ها و آثار علمی، فرهنگی و تاریخی) یک قوم و به اصطلاح اجرای سیاست سرزمین سوخته فرهنگی می‌باشد.

بدین ترتیب می‌بینیم که تمام کتاب‌هایی که در خصوص تاریخ یافسی‌ها (مخصوصاً کاس‌ها) نوشته شده است حداکثر متعلق به ۱۲۰۰ سال قبل (یعنی عهد فرمانروایی طاهریان و سامانیان) بوده و از هرگونه تاریخی که به قبل از دوران مذکور تعلق داشته و توسط مورخان بومی کاس‌ها نوشته شده باشد خبری نیست. لذا همانطور که اولین قدم در شکست یک قوم، تهاجم فرهنگی می‌باشد همانطور از اولین قدم برای احیاء و بیداری یک ملت درهم شکستن تهاجم فرهنگی می‌باشد و البته به عنوان اساس فرهنگ یک ملت نمایان ساختن و کشف تاریخ آن ملت می‌باشد.

یک ملت به واسطه شناسنامه (تاریخ) به یک فرهنگ و تمدن تبدیل می‌گردد و با وجود تاریخ شفاف و واقعی است که دوست از دشمن شناخته شده، وحدت و یکپارچگی ملی ایجاد می‌گردد، در غیر این صورت در سایه ننگین یک تاریخ مجعول هر زمان فرزندان یک قوم به اشتباه اسیر دشمنی و جنگ بی‌امان با یکدیگر شده و به جای مبارزه با دشمنان واقعی در چرخه بسته یک عداوت و جنگ خونین بی‌پایان با برادران خود اسیر خواهند شد. بدین ترتیب امنیت، که پیش‌زمینه و لازمه رشد و ترقی می‌باشد، از آن قوم رخت بر بسته و دشمنی (ایجاد شده توسط دشمنان) آن قوم را به سرآشویی سقوط و انقراض خواهد کشانید. این است که اولین و اساسی‌ترین قدم در تمدن یک ملت، فهم تاریخ واقعی آن (شناسنامه آن ملت) می‌باشد.